

Moschetto Automatico Beretta Mod. 1938/42

9 mm Pistolet maszynowy Moschetto Automatico Beretta Mod. 1938/42

Historia konstrukcji

W drugiej połowie Zakłady Beretty rozpoczęły prace nad rodziną najbardziej znanych włoskich pistoletów maszynowych, używanych przez włoską armię podczas trwania II Wojny Światowej. Moschetto Automatico Beretta Mod. 1938 posiadał długie drewniane łożę, lufę w perforowanej osłonie w kompensatorem wylotowym, celownik krzywiznowy, a także bezpiecznik dźwigniowy, z boku komory zamkowej. Charakterystycznym elementem były dwa oddzielne spusty, co miało pozwolić na uniknięcie zastosowania przełącznika rodzaju ognia i napinacz zamka nieruchomy przy strzelaniu. Naboje do komory zamkowej były podawane z dwurzędowego magazynka pudełkowego o pojemności 10, 20, 30 i 40 nabojów. Już po przyjęciu do uzbrojenia wojska włoskiego w styczniu 1938 roku, w lipcu doszło do pewnej zmiany w konstrukcji: okno wyrzutowe, dotychczas umieszczone pionowo do góry, lekko przesunięte w

prawo, a oznaczenie tak zmodyfikowanego pistoletu maszynowego oznaczono jako Moschetto Automatico Beretta Mod. 1938A.

Moschetto Automatico Beretta Mod. 1938A występował w dwóch podstawowych odmianach. Wczesne odmiany posiadały podłużne otwory wentylacyjne w osłonie lufy, kompensator z dwoma dużymi podłużnymi oknami i zaczepy do mocowania jedyne w swoim rodzaju odpinanego bagnetu, ze składaną głownią nożową. Zasadniczy model pistoletu maszynowego, którego produkcja ruszyła na początku 1940 roku, posiadał ułatwiony proces technologiczny do produkcji seryjnej – mniejsze i okrągłe otwory (nie podłużne), cztery poprzeczne szczeliny wylotowego kompensatora i zwykły pozbawiony jest zaczepu na bagnet (zwrócić uwagę, że nie była to tylko domena Japończyków). Pojawiła się za to dźwignia blokująca spust magazynowy, służący jako namiastka przełącznika rodzaju ognia. Pistolety maszynowe Moschetto Automatico Beretta Mod. 1938A od samego początku cieszyły się nawet sporym zainteresowaniem, a w kilku krajach był jeszcze używany pod koniec lat 50. XX wieku.

Pistolet maszynowy
otw...

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka

Wrocław, Arsenał – Muzeum Militariów

W roku 1941 roku Marengoni zaprojektował zupełnie nowy pistolet maszynowy, oznaczony jako Beretta Mod. 1. Sama konstrukcja była bardzo dalekim rozwinięciem Moschetto Automatico Beretta Mod. 1938A – przejmowała wiele rozwiązań, ale znacząco uproszczonych. Część była wzorowana na niemieckim pistolecie maszynowym MP 40. Posiadała ona uchwyt pistoletowy oraz składaną prętową kolbę, chowaną pod bronią. Sam pistolet maszynowy miał stanowić uzbrojenie włoskich załóg jednostek pancernych i włoskich spadochroniarzy, ale ostatecznie nowy model pistoletu maszynowego nie trafił do produkcji. Jednak konstrukcja Beretta Mod. 1 wprowadziła kilka ciekawych rozwiązań, które wyznaczyły dalszy kierunek rozwoju włoskich pistoletów maszynowych – krótsza lufa, nie posiadająca blaszanej osłony, czy zastosowanie celownika przerzutowego.

Niektóre z wprowadzonych rozwiązań technicznych wprowadzonych w Beretta Mod. 1, zostały wprowadzone w nowym modelu pistoletu maszynowego Beretta Mod. 1938/42 (38/42), który został skonstruowany jako uproszczona wersja Moschetto Automatico Beretta Mod. 1938A. Komora zamkowa była wykonana z blaszanej wytłoczki, a nie z rury bez szwu, zamek posiadał stałą iglicę, zamiast wcześniej przerzutowej, lufę skrócono, podobnie jak drewniane łożo. Zniknęła też blaszana osłona dla lufy. Sama lufa też uległa zmianie – była nieco masywniejsza i żebrowana, z wyciętym na jej wylocie kompensatorem, z dwiema poprzecznymi szczelinami. Wkrótce pod naciskiem III Rzeszy, te technologie zaczęto jeszcze bardziej upraszczać, co spowodowało powstanie

tzw. przejściowego pistoletu maszynowego, oznaczonego jako Beretta Mod. 38/43, posiadającego gładką lufę oraz następnie Beretta Mod. 38/44, posiadający sprężynę powrotną dużej średnicy i nie posiadając dotychczasowej osłony – w parze z zamkiem, w kształcie, bardziej podobnym jednak do brytyjskiego Stena, niż Berett. Jednak ten model do produkcji wszedł dopiero po zakończeniu działań wojennych.

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka

Kłanino, Muzeum Pancerne

Dane taktyczno-techniczne: Moschetto Automatico Beretta Mod. 1938/42

- Państwo: Królestwo Włoch
- Projektant broni: Tullio Marengoni
- Producent broni: Fabbrica d'Armi Pietro Beretta
- Rodzaj broni: pistolet maszynowych
- Powstanie prototypu: 1941-1942 rok
- Produkcja: lata 1942-1943
- Kaliber lufy: 9 mm
- Zastosowany nabój: 9 x 19 Parabellum
- Zasilanie broni: magazynki pudełkowe, dwurzędowe o pojemności 20 i 40 naboji

- Długość konstrukcji: 800 mm
- Długość lufy: 213 mm
- Masa załadowanej broni z 40 nabojuowym magazynkiem: 4,03 kg, bez magazynka 3,27 kg
- Prędkość początkowa wystrzelonego pocisku: 380 m/s
- Szybkostrzelność teoretyczna broni: ok. 550 strz./min.
- Szybkostrzelność praktyczna: ok. 150-200 strz./min.
- Zasięg skuteczny: do 200 metrów

Bibliografia

1. Karabiny karabinki i pistolety maszynowe Encyklopedia długiej broni wojskowej XX wieku – Żuk Aleksandr B.
2. Witold Głębowicz, Roman Matuszewski, Tomasz Nowakowski: Indywidualna broń strzelecka II wojny światowej, Warszawa 2010
3. Polskie Narodowe Archiwum Cyfrowe

